

*Kitabın adı: Thomas ve Jeremy Birlikte Çalışıyor

*Yazarının adı: Asiye Demir (Yayın Yönetmeni)

* Hazırlayan kişinin adı: Alkış Derin Cimilli - Nazlı Cimilli - Semahat Uzgör

Bu, yaz pikniğinin yapıldığı gün, Sodor Havalimanı'na inen harika jet uçağı Jeremy ile ilgili bir hikâye. Thomas, Jeremy'yi kıskanıyordu, ta ki adada bir yağmur fırtınası kopana dek...

Thomas, güçlü tamponlara ve kabarcıklar çıkararak bir kazana sahip olmayı çok seviyordu. Tıngır mıngır dönen tekerleklerini ve gönlünce öttürdüğü düdüğünü çok seviyordu...

Ama her şeyden önemlisi Thomas, Tombul Denetçinin demiryolunda çalışmayı çok seviyordu.

Günlerden Sodor Yaz Pikniğı günüydü. Tombul Denetçi, Thomas için özel bir görev haberiyle geldi. Neşeyle "Önce havalimanına gidip çocukları almanı, ardından onları pikniğe götürmeni istiyorum," dedi.

Thomas çok heyecanlanmıştı. "Tabi ki, efendim!" diye düdüğünü öttürdü ve yola koyuldu.

Havalimanı yeni yapılmıştı ve tüm lokomotifler oraya gitmek istiyordu. Thomas tam havalimanına vardığı sırada, "Vuşşhh!" diye bir gürültü duydu. Bir jet uçağı iniş yapıyordu.

Thomas, büyük hangara çufçufladı. "Merhaba," diye düdüğünü öttürdü. "Ben Thomas, ben bir tank lokomotifiyim".

"Merhaba," dedi uçak. "Ben Jeremy ve ben bir jet uçağıyım. Uçmak bu dünyadaki en eğlenceli şeydir. Uçarken tüm adayı görebilirim," dedi.

Thomas, Jeremy'nin böbürlendiğini düşünüyordu. "Peki, ben de raylarda gezinmeyi seviyorum," diye homurdandı.

Thomas üzüntüyle içini çekip uzaklaştı. "Bir daha asla bir jet uçağıyla konuşmayacağım." diye söylenyordu. Ama platformda onu bekleyen çocukları görünce neşesi yerine geldi.

Tombul Denetçi ve Leydi Hatt de ordaydı. Yanlarında de lezzetli yiyeceklerle dolu bir piknik sepeti vardı. Görevli, piknik sepetini Clarabel'e taşıdı.

Thomas piknik için yola koyulmuştu ancak çok geçmeden bir sinyalde durmak zorunda kaldı.

Jeremy'nin havalanışını duymuştu. "Vuşşhh!"

Ardından Jeremy, tam Thomas'ın bacasının üzerinden geçti.

"Bu hiç de adil değil!" diye homurdandı Thomas. "Jet uçaklarının sinyallerde durması gerekmiyor."

Piknikteki herkes çok keyifli zaman geçiriyordu. Thomas dışında.

Percy, onun üzgün göründüğünü fark etmişti. "Sorun nedir, Thomas?" diye sordu.

“Jet uçakları istedikleri her yere gidebiliyor. Keşke ben de jet uçağı olsaydım,” diye söylendi Thomas.

“Ama lokomotifler vagonları çeker ve çocukları pikniğe getirir,” dedi Percy. “Lokomotifler gerçekten çok faydalıdır.”

Thomas bundan çok emin değildi.

Jeremy, anakaraya uçuyordu ama bu sırada gökyüzünde kara bulutlar görünmeye başlamıştı. Hemen havalimanına dönmek zorundaydı.

Jeremy, karaya yaklaştığı sırada Thomas oradan geçiyordu. Thomas onunla konuşmak istemiyordu.

“Thomas!” diye seslendi Jeremy. “Yaz fırtınası yaklaşıyor, çocukların pikniğı mahvolacak!”

“Küller ve közler adına!” diye bağırdı Thomas. “Hemen Tombul Denetçiye haber vermeliyim.”

Thomas tünellerden ve virajlardan rüzgâr gibi geçti. Yağmurun ilk damlaları düşmeye başladığında piknik alanına ulaşmıştı.

“Acele edin!” diye bağırdı. “Büyük bir fırtına geliyor. Pikniğiniz sular altında kalacak!”

Herkes piknik eşyalarının toplanmasına yardım etti ve Annie ile Clarabel’e bindi.

Çocuklar piknik sona erdiği için çok üzgündü. Ardından Thomas’ın bacasına bir fikir geldi. Hızla havalimanına çufçufladı.

Jeremy, büyük hangarında kuruydu ve keyfi yerindeydi.

“Çocuklar pikniklerine senin hangarında devam edebilirler mi?” diye sordu Thomas.

“Tabii ki,” dedi Jeremy. “Ne harika bir fikir!”

Thomas çok mutlu olmuştu.

Kısa süre içinde, çocuklar pikniklerine neşeyle devam ediyordu. Tombul Denetçi de neşeliydi.

“İyi işti, Thomas ve Jeremy!” diye seslendi. “Birlikte pikniğı kurtardınız. Sizler gerçekten çok faydalısınız.

Jeremy yardım edebildiğı için çok mutluydu.

Thomas da bir lokomotif olduğu için hiç bu kadar gurur duymamıştı.

Artık, Thomas ne zaman Jeremy’yi gökyüzünde süzülürken görse düdüğünü öttürerek selam verir. “Biip! Biip!”

Jeremy’nin de en sevdiği şeylerden biri, Sodor Adası’ndaki hattında gezinen Thomas’ı izlemektir.

